

Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 3 април 2018 година — Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество / ВР, АВ, РВ, „АГРО ИН 2001“ ЕООД, „АКАУНТ СЪРВИС 2009“ ЕООД, „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, „ЕСТЕЙД“ ООД, „Тръст В“ ООД, „БРОМАК“ ООД, „БРОМАК ФИНАНС“ ЕАД, „Вива Телеком България“ ЕАД, „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД, „ХЕДЖ ИНВЕСТМЪНТ БЪЛГАРИЯ“ АД, „КЕМИРА“ ООД, „Дунарит“ АД, „ТЕХНОЛОГИЧЕН ЦЕНТЪР-ИНСТИТУТ ПО МИКРОЕЛЕКТРОНИКА“ АД, „ЕВРОБИЛД 2003“ ЕООД, „ТЕХНОТЕЛ ИНВЕСТ“ АД, „КЕН ТРЕЙД“ ЕАД, „КОНСУЛТ АВ“ ЕООД, Louvriер Investments Company 33 S.A., EFV International Financial Ventures Ltd, InterV Investment S.A.R.L, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A., V2 Investment S.A.R.L., Empreно Ventures S.A.R.L.

(Дело C-234/18)

(2018/C 240/27)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищец: Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

Ответници: ВР, АВ, РВ, „АГРО ИН 2001“ ЕООД, „АКАУНТ СЪРВИС 2009“ ЕООД, „ИНВЕСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, „ЕСТЕЙД“ ООД, „Тръст В“ ООД, „БРОМАК“ ООД, „БРОМАК ФИНАНС“ ЕАД, „Вива Телеком България“ ЕАД, „БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД, „ХЕДЖ ИНВЕСТМЪНТ БЪЛГАРИЯ“ АД, „КЕМИРА“ ООД, „Дунарит“ АД, „ТЕХНОЛОГИЧЕН ЦЕНТЪР-ИНСТИТУТ ПО МИКРОЕЛЕКТРОНИКА“ АД, „ЕВРОБИЛД 2003“ ЕООД, „ТЕХНОТЕЛ ИНВЕСТ“ АД, „КЕН ТРЕЙД“ ЕАД, „КОНСУЛТ АВ“ ЕООД, Louvriер Investments Company 33 S.A., EFV International Financial Ventures Ltd, InterV Investment S.A.R.L, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A., V2 Investment S.A.R.L., Empreно Ventures S.A.R.L.

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл.1(1) от Директива 2014/42/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, предвиждащ установяване „на минимални правила за обезпечаването на имущество с оглед евентуална последваща конфискация ...“, да се тълкува в смисъл, че дава право на държавите-членки да приемат правила за гражданска конфискация, неоснована на присъда?
2. Следва ли от нормата на чл.1(1), като се има предвид и нормата на чл.4 (1) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, че е достатъчно единствено образуване на наказателно производство срещу лицето, чието имущество е предмет на конфискацията, за да се инициира и проведе процедура по гражданска конфискация?
3. Допустимо ли е разширително тълкуване на основанията по чл.4 (2) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, при които е допустима гражданска конфискация, неоснована на присъда?
4. Следва ли чл.5 (1) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че само въз основа на несъответствие между стойността на имуществото и получените законни доходи на лицето, може да се отнеме имуществено право като придобито пряко или косвено от престъпление, без да е налице влязла в сила присъда, установяваща, че лицето е извършило престъплението?
5. Следва ли правилото на чл.6 (1) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, да се тълкува като уреждащо конфискация от трети лица като допълнителна или алтернативна мярка на пряката конфискация или като допълнителна мярка на разширена конфискация?

6. Следва ли правилото на чл.8 (1) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 год. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, да се разбира като гарантиращо и прилагане на презумпцията за невиновност и забраняващо конфискация, неоснована на присъда?

⁽¹⁾ ОВ 2014, L 127, стр. 39

Преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Napoli (Италия), постъпило на 5 април 2018 г. — easyJet Airline Co. Ltd/Regione Campania

(Дело C-241/18)

(2018/C 240/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Страни в главното производство

Жалбоподател: easyJet Airline Co. Ltd

Ответник: Regione Campania

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 4 и 5 от Директива 30/2002/ЕО ⁽¹⁾ и приложение II към същата да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба като член 1, алинеи 169-174 от Закон № 5/2013 на Regione Campania (Регион Кампания), доколкото определянето на данъка не се предхожда от общ план относно мярката, която трябва да се приеме, който да съдържа авиационните звукови емисии в летищата и граничещите с тях зони по смисъла на член 5 от Директивата и на приложение II?

⁽¹⁾ Директива 2002/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 март 2002 година относно установяването на правила и процедури за въвеждането на експлоатационни ограничения, свързани с шума на летищата на Общността (ОВ L 85, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 219).

Иск, предявен на 13 април 2018 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-261/18)

(2018/C 240/29)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предприела необходимите мерки с оглед изпълнението на точка 1, второ тире от диспозитива на решението на Съда по дело C-215/06 ⁽¹⁾, Комисия/Ирландия, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 260 ДФЕС,
- Ирландия да бъде осъдена да заплати на Комисията еднократно платима сума в размер от 1 343,20 EUR, умножена по броя на дните, изтекли от датата на решението по дело C-215/06 до изпълнението на това решение от Ирландия или до обявяването на решението по настоящото дело, което от двете настъпи първо, при минимална еднократно платима сума от 1 685 000 EUR,